R 5528

தீமை பேசுதல் என்றால் என்ன ?

WHAT IS EVIL SPEAKING ?

“எவரையும் பழித்துரைக்கலாகாது” – தீத்து 3:2.

நாம் ஒருவரையும் பழித்துரைக்கலாகாது என்ற அப்போஸ்தலருடைய தடைஉத்தரவு மிகவும் நேரிய சிந்தையுடையது. இவ்வாறு கூறும்போது, அப்போஸ்தலர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்ற கேள்வி இயல்பாகவே எழுகின்றது. நாம் எந்த மனிதனையும் குறித்து, அவனிடத்தில் தீய உள்நோக்கம் கொண்டிருந்து, எதையும் பேசக்கூடாது என்று அவர் குறிப்பிடுகிறாரா– அல்லது உள்நோக்கம் எதுவாயிருப்பினும் தீமைபேசக்கூடாது என்று அவர் அர்த்தப்படுத்துகிறாரா ? இதற்கு பதிலுரையாக, தவறான நோக்கத்துடன், ஒரு தவறான உள்நோக்கத்துடன் தீமை பேசுவது, குறிப்பாக தேவனுடைய பிள்ளைக்கு கொடூரமான குற்றமாக இருக்கும் என நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். ஆனால் உங்களுடைய நோக்கம் எதுவாயிருப்பினும், யாரைக்குறித்தும் தீமை பேசக்கூடாது என்ற பொருளிலேயே அப்போஸ்தலர் கூறுவதாக நாம் எண்ணுகிறோம். அப்போஸ்தலருடைய கருத்து அவ்வாறாக இருக்குமானால், அது சர்ச்சைக்குரியதல்ல என்று நாம் நம்புகிறோம். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எல்லோர்மீதும் இது மிகவும் கண்டிப்பான தேவையை சுமத்துகிறது. தீயனபேசுதலுக்கான நோக்கம் மோசமானதாயிருக்குமானால், அனைத்தும் மோசமானவையே ; ஆனால் நல்லதோ கெட்டதோ ஒருவனைக்குறித்தும் தீயன பேசாதே.

இப்போது தீயனபேசுதல் என்றால் என்ன என்ற மற்றொரு கேள்வி எழுகிறது. இப்பாடமானது பல்வேறு கோணங்களைக்கொண்டது என நாம் பதிலளிக்கிறோம். எது காயமேற்படுத்துகிறதோ அதைப்பேசுவது தீயனபேசுதலாகும். ஆகவே எந்த மனிதனையும் காயப்படுத்துகிற எதையும் ஒருவர் பேசக்கூடாது. பொன்னான பிரமாணத்தை நாம் பயன்படுத்துவோமானால், இந்த தேவைக்கான காரணத்தையும் நீதியையும் நம்மால் மிக எளிதாக உணர்ந்துகொள்ளமுடியும். நமக்கு யாராகிலும் தீங்குசெய்யவேண்டும் என்று விரும்புவோமா ?– நம்மைக் குறித்து சிறிதளவு பேசுவதை நாம் விரும்புவோமா ? – நம் பிழைகளை விமர்சித்தோ அல்லது பேசுபவர் எவை பிழைகளென கருதுகிறாரோ அதைக் குறித்தோ பேசி, பிறருடைய கண்களில் நாம் தாழ்வானவர்கள் என்ற எண்ணம் உருவாவதை நாம் விரும்புவோமா ?– பொன்னான பிரமாணத்தை வாழ்வின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் பொருந்தப்பண்ண கற்போமானால். அது நிச்சயமாக மிக உதவிகரமாகவும் இருக்கும்.

மிகவும் மனசாட்சியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சிலர் இவ்வழியில் சிரமங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தீமை பேசுவதைக்குறித்த இவ்விஷயத்தை கவனிக்கும்போது, என் நோக்கம் சரியானதா ? என்று சிலர் சிந்திக்கலாம். மற்றவர்களைப்பற்றி சிறுமைப்படுத்திப் பேசுவதில் உள்ள தங்கள் நோக்கத்திற்கும், அப்போஸ்தலரின் தடைஉத்தரவுக்கும் எந்த தொடர்புமில்லை என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள்.நோக்கம் என்ன என்பது ஒரு காரியமல்ல, நாம் தீமை பேசக்கூடாது. நான் நல்ல உள்நோக்கத்தை கொண்டுள்ளேனா அல்லது தீய நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளேனா என்பது கேள்வியல்ல. மாறாக, நாம் தீமைபேசுகிறேனா என்பதே. பிறர் என்னைக் குறித்து பேசின சிலவற்றை நான் விரும்பாததுபோல, ராஜரீகப்பிரமாணத்துக்கு எதிராக நான் ஏதாகிலும் பேசுகிறேனா ? இக்கட்டுரையை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவரது சிந்தையிலும் இருதயங்களிலும் இக்கருத்தை நாம் புகுத்தமுடியும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

விதிகளை மீறுவதை புகாரளிப்பது தீமை பேசுதலா ?

இப்போது மற்றொரு கேள்வி எழுகிறது. நம் திறவுகோல் வசனத்தின் தடைஉத்தரவை, வீட்டில் அல்லது அலுவலகத்தில் எப்படி கடைப்பிடிப்பது ? நாம் ஒரு அலுவலகம் அல்லது வீட்டுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருக்கிறோம், அந்த அலுவலகம் அல்லது வீட்டின் அரசாங்கத்திற்காக சில விதிமுறைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என வைத்துக்கொள்வோம். அப்படிப்பட்ட சம்பவத்தில் யாராகிலும் அந்த விதிமுறைகளை மீறுவதை, நாம் நமது பங்கில் புகாரளிப்பது தீயன பேசுதலாகுமா ? இதை தீயன பேசுதல் என நாம் கருதக்கூடாது. நாம் அந்த விதிமுறைகளை மீறுவோமானால், நம்மைக் குறித்து புகாரளிக்கும் நபர், சரியானசெயலைச் செய்கிறார், நமக்கு தீமையோஅல்லதுதவறோஅல்லதுகாயமோ ஏற்படுத்துவதில்லை. தவறான நடத்தை அல்லது விதிமுறைகளை மீறுதலுக்கு புகாரளிக்க மறுக்கும்போது, அந்த நபர் தவறான பாதையில் தொடர்ந்து நிலைத்துநிற்க உற்சாகப்படுத்துகிறவராக இருப்பார்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் எப்பொழுது, எந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றினாலும், நல்ல நோக்கங்களைத்தவிர வேறு எதையும் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. மற்றவர்களிடம் செயல்தொடர்பு கொள்ளும்போது, நல்ல நோக்கத்தைத் தவிர வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டிருப்பாரானால், கொலைகார நோக்கத்தைப் பெற்றிருப்பதாக காணப்படும். ஆகவே நாம் நோக்கத்தை கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. ஒரு அலுவலகத்திலோ, ஒரு வீட்டிலோ அல்லது ஒரு நிறுவனத்திலோ ஒரு ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு நபர், அந்த ஸ்தானத்தோடு தொடர்புடைய பல்வேறு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஒரு அலுவலகம் அல்லது வீட்டில் ஏற்படுத்தப்படும் எல்லாவிதிமுறைகளும் ஒழுங்குகளும், பெரும்பாலும் எவருக்கும் காயமேற்படுத்தும் நோக்கில் அல்ல. மாறாக, வியாபாரத்தின் அல்லது வீட்டின் பொது நலனுக்காகவே ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் இந்த அனைத்து கடமைகளையும் கடைப்பிடிப்பது ஒரு தீவிர பொறுப்பாக கருதப்படவேண்டும். தீய வழியில் அல்ல, மாறாக உண்மையாக இருந்தால் மட்டுமே ஒருவர் விதிகளை மீறுவதாக புகாரளிக்கக்கூடாது,.

புகாரளித்தவரது இருதயத்தை நிதானிப்பது, அறிவித்த ஒருவருக்கு அவசியமற்றது. தீய இருதயமா என்பது இங்கு கேள்வியல்ல. ஒருவர் முட்டாள்தனமான மூளையைப் பெற்றிருந்தாரானால். அல்லது முக்கிய விதிகளை மீறுகிறவராகவும், கவனமற்றவராகவும் அல்லது மறதியுடையவராயுமிருந்தால், அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் புகாரளிப்பது இருதயத்தை நிதானிப்பதாகாது. குறிப்பாக எங்கு சட்டவிதி இருக்கிறதோ, அங்கு அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை புகாராக அளிக்கலாம். இது கடமை அடிப்படையிலானது, அதாவது தேவைப்படுகிற ஒரு காரியம். இது முறையானதும் அவசியமானதுமாகும். நம் சரீரங்களில் தேவனுடைய வேலைத்திறனாக இந்தக் கொள்கை குறிப்பிடப்பட்டிருபபதை நாம் காண்கிறோம். சரீரத்தில் அசைவுகள் ஏதாகிலும் நிகழுமானால். உதாரணமாக ஒரு விரல் கிள்ளப்படுமானால், நரம்புகள் உடனடியாக மூளைக்கு தந்தி அளிக்கும். பாதம் காயப்படுமானால், அந்த உண்மையை மூளைக்கு உடனடியாக தந்திகொடுக்கும். ஒருவேளை சரீரத்தின் அங்கமாக இந்தக் காயத்தை மூளைக்கு சரீரம் தொடர்புபடுத்தவில்லை என்று எண்ணுவோம். அந்த செய்தியை அறிவிக்கும் உணர்வு நரம்புகள் இல்லை என்று எண்ணுவோம். அப்படியானால்., தான் இழந்துபோன ஒரு கை விரலையோ அல்லது கால்விரலையோ ஒருவனும் அறியமாட்டான். ஒருவன் இடறிவிழும்வரை, தான்பாதத்தை இழந்திருப்பதை அறிந்திருக்கமாட்டான்.

குற்றவாளியிடம் விவாதிக்கக்கூடாத பொருள்

நம் சொந்த தனிப்பட்ட விஷயங்கள் பாதிப்பேற்படுத்தியிருக்கிறதா என்று அதைக் காணும்படி நாம் எப்பொழுதும் நோக்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. மற்றவர்களைப்போல் நாமும் அபூரணங்களை பெற்றிருப்பதை நாம் அறிவோம். நம் கால்விரல்களை மற்றவர்கள் கவனக்குறைவாக மிதித்துவிட்டார்களானால், நாமும் சிலவேளைகளில் மற்றவர்களுடைய கால்விரல்களை மிதித்திருப்போம் என்று நாம் அறிவோம். ஆனால் குடும்பத்திற்குரியவை மற்றும் அலுவலகத்திற்குரியவை– களிலிருந்து நம் தனிப்பட்ட விஷயங்கள் வேறுபட்டுள்ளன. அலுவலகம் மற்றும் வீட்டின் விதிமுறைகளை மீறுவதை புகாரளிப்பது அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுவதாகாது. குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கம் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரது நலன்களைக் குறித்து முறையாகவும், நியாயமான வழியிலும் முழு சரீரத்தின் நலன்களை கவனித்துப் பார்ப்பதாகும்.

ஒரு அலுவலகத்திலுள்ள அனைவரையும் நேர்நெறிக்கு கொண்டுவர எவரேனும் முயற்சிப்பது முறையானதாக இருக்காது. சுற்றிலும் சென்று மற்றவர்களை திருத்துவது எவருக்கும் உரியதல்ல, இது அவருடைய தொழில் அல்ல. ஆனால் மற்றவர் விதிமுறைகளை மீறுவாரேயானால், அந்த உண்மைகளுக்கு மேற்பூச்சு பூசாமல், உண்மைகளை மட்டும் புகாரளிப்பது அவருடைய அலுவலாயிருக்கிறது. நாம் வேறுவிதமாக செய்வோமானால், அதாவது, மீறுதல் நடந்ததை கவனித்த ஒவ்வொருவரும் விதிகளை மீறியவரிடம் சென்று, அலுவலகத்தின் அல்லது வீட்டின் எல்லா நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்த முயற்சி செய்வார்களானால், அங்கே தொடர்ச்சியாக குழப்பம் நிலவும். சட்டவிதியை மீறினவர் ; ‘‘என் வழிமுறை சரியானதாயிருந்தது, அந்த வாயிற்கதவு திறந்திருந்ததா அல்லது மூடப்பட்டிருந்ததா என்பது உங்கள் விவகாரம் அல்ல’’ என்று தன்னைக் காத்துக்கொள்ள முனைந்தவராய் கூறுவார். ஆனால் அந்த வாசற்கதவு திறந்திருக்குமானால், உரிய அதிகாரியிடம் அவ்விஷயத்தைக் குறித்து புகாரளிப்பது உங்களது கடமை. இவ்வாறு அந்த விவகாரத்தின் கடமையிலிருந்து நீங்கள் விடுவிக்கப்படுவீர்கள். மத்தேயு 18 :15–17ன்படி கையாளப்படவேண்டிய , தனிப்பட்ட சொந்த காரியம் அல்ல. இவ்விஷயங்களைப்பற்றி டாம், டிக், ஹேரி, மேரி அல்லது ஜோன்சுக்கு கூறுவது நம் கடமையாக இருக்கக்கூடாது. ஒரு நபரிடம் மட்டுமே நாம் அதைக் கூறவேண்டும். அந்த புகாரளித்தலும் உதவும் உணர்விலேயே செய்யப்படவேண்டும்.

ஒருவர் முழு வீட்டையும் அல்லது அலுவலகத்தையும் இயக்க முயற்சித்து, எல்லோரிடத்திலும் சென்று அவர்களை சரியாக சீரமைக்க முயற்சிப்பாராகில், விரைவில் அவர் துன்பத்துக்குள் தானாக அகப்பட்டுக்கொள்கிறார். ஆனால் அங்கே புதிதாக வந்த ஒருவர் உள்ளோக்கமின்றி விதிமுறையை மீறியிருப்பாரானால், அவரிடம் ; இந்த வீட்டின் விதிமுறைப்படி இவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று கூறுவது நல்லது. ஆனால் இந்த உண்மையை ஒரு தடவைக்கு மேல் குறிப்பிடுவது சரியானதல்ல. இரண்டாம் முறை மீறுதல் நடக்கும்போது, அன்பின் ஆவியில் புகாரளிக்கப்படவேண்டும்.

பலதரப்பட்ட வழக்குகள்

சபையில் இக்கேள்வியை நம் சரியான வழிமுறைக்கு பொருந்தச்செய்து, நமக்கான தனிப்பட்ட விஷயங்களோடு தொடர்புபடுத்தும்போது, நம் தனிப்பட்ட பொறுப்பு எங்கே இருக்கிறது என்று நாம் காண்கிறோம். ‘‘உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றம் செய்தால், அவனிடத்தில் போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில், அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து’’. இங்கு நம் கர்த்தர், பிறருக்கு எதிராக அவன் என்ன செய்தான் என்று இங்கு குறிப்பிடவில்லை, மாறாக, ‘‘உனக்கு விரோதமாக’’ என்றே கூறுகிறார். ‘‘நல்லது, அவர் குறிப்பிட்ட நபருக்கு எதிராக சில காரியங்களைச் செய்தார் என்று சிலர் ஆட்சேபிக்கக்கூடும்’’.‘‘இந்த சகோதரன் தன் மனைவியை சரியாக நடத்துவதில்லை’’ என்று ஒருவர் கூறினதை நாங்கள் கேட்டோம். அது அந்த சகோதரனுடைய வேலை, மற்றும் அவரது மனைவியின் வேலை, இது உங்கள் வேலையல்ல, உங்கள் மனைவி அல்லது கணவரை, உங்கள் சொந்த பெற்றோரை, உங்கள் சொந்த குழந்தைகளை சரியாக கவனிப்பதே உங்கள் பணி, மற்ற ஜனங்களை விட்டுவிடுங்கள். நீங்கள் உங்களுடைய பணியைச் செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் புத்திமதி கூறுகிறோம். உங்கள் சொந்த நடவடிக்கைகளுக்குரிய உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள், மற்ற நபர்களது கருத்துக்களை தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம்.

ஆனால் ஒருவேளை, தீவிரமான தவறு ஏதாகிலும் நாம் காணநேரிடும். உதாரணமாக, வீதியில் நாம் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு மனிதன் ஒரு குதிரையை கொடூரமாக அடிப்பதைக் காணும்போது. நாம் எதுவும் பேசக்கூடாதா ? அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில், நாம் ஒரு போலீஸ்காரரைக் கண்டால், அவரிடம் ; ''அந்த குதிரையை அந்த மனிதன் எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்துகிறான், நீங்கள் கவனித்தீர்களா ? '' என்று கேட்கலாம். அல்லது அருகில் மனித உரிமை சங்கம் இருக்குமானால் புகாரளிக்கலாம். பெற்றோர் ஒரு குழந்தையை கொடூரமாக அடித்தார்களானால் அல்லது அம்மாதிரியான சில காரியங்களில், அதிகாரிகளிடத்தில் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கலாம். ஆனால் சுற்றிலுமுள்ள பொதுவான விஷயங்களை சரிசெய்ய முயற்சிப்பது ஒவ்வொருவருடைய பணியல்ல. உலகம் தீமையினால் நிறைந்துள்ளது, தேவ இராஜ்யம் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரும்வரை அவ்வாறே இருக்கும்.

சபையைப் பொருத்தவரை,. உலகில் நாம் காணும் அநேக சிரமங்கள், ஒரு சட்டமாகவே அப்படியே விடப்படுவது நலம் பயக்கும் என்று நாம் காண்கிறோம். ஒவ்வொன்றையும் சரிப்படுத்த நாம் துவங்குவோமானால், அது தவறாயிருக்கும். ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவுமானவருக்கு ஊழியம்செய்ய நமக்கு நேரம் மீதம் இருக்காது. நமக்கான நேரம் குறைவாகவே உள்ளது, அது சிறந்தது. ஜனங்கள் ஏற்கனவே நம்மைத் தவறாக நிதானிக்கிறார்கள். ஆகவே எதிர்த்தரப்புக்கு வலுசேர்க்கிறவர்களாக இராமல், நாம் சிறப்பாக செய்வோமாக. நாம் சபைக்கும், நம் குடும்பத்திற்குமான நம் எல்லா கடமைகளையும் செய்வதன் மத்தியில், நேரம் ஏதாகிலும் கிடைக்குமானால், அப்பொழுது இந்த வெளிப்புறக் காரியங்கள் சிலவற்றை நாம் பார்க்கலாம். ஆனால் நமக்கு கொஞ்சகாலமே உள்ளது. நம் அத்தியாவசியமான கடமைகள், கர்த்தரிடத்திலான நம் ஊழியத்தை, சகோதரருக்கான நம் ஊழியத்தைத் தவிர, மற்ற எந்தக் காரியங்களிலும் ஈடுபட, மிக சிறு வாய்ப்பையே இது நமக்கு விட்டுத்தருகிறது. இதற்காக நாம் மிகவும் நன்றியுள்ளோராய் இருக்கவேண்டும். அப்போது நமக்கெதிராக எதிர்ப்புக்கள் இருக்குமானால்,அது நம் பரலோகராஜாவுக்கு நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதன் காரணத்தினாலேயே இருக்கும்.

உலகின் காரியங்களை சீராக்குவதற்கு நம் ராஜா நமக்கு இன்னும் அதிகாரம் அளிக்கவில்லை. ஆனால் நமக்கு கிடைக்கும் சந்தப்பத்திற்கேற்ப, எந்த சர்ச்சைக்குள்ளும் செல்லாமல், நீதியின் கொள்கைகளை அறியப்பண்ணவேண்டும் என்று நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். நம் ராஜா வந்திருந்து, தம் ஆளுகையைத் துவங்கும்போது, நாம் அவரோடுகூட உயர்த்தப்பட்டு, ஒரு அரசாங்கம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை உலகிற்கு நாம் காண்பிப்போம். ஆனால் மெய்யாகவே, சட்டங்கள் தற்போதும்கூட எவ்வளவு நன்மையளிப்பதாய் இருக்கின்றன என்பது ஆச்சரியமளிக்கிறது!. உதாரணமாக, நியூயார்க் மாகாணத்தின் நல்ல சட்டங்களை நினைத்து வியப்படைகிறோம். பெரும்பான்மையோரது நலன்களில் அந்த மாகாணம் எந்தளவு அக்கறை எடுக்க முயற்சிக்கிறது, ஜனங்களுக்காக எந்தளவு செய்கிறது என்பது அற்புதம்! ஏழை உலகம் இவ்வளவு சிறப்பாக செய்ய முடிந்ததில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம், இப்படிப்பட்ட பாதகமான சூழ்நிலைகளில் அவர்கள் செய்திருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். நீதியின் சட்டத்தின்கீழ் அனைத்தும் இருக்கும்போது, எப்பேர்ப்பட்ட சிறப்பான நேரமாக அது இருக்கும்! எப்பேர்ப்பட்ட சிறந்த உலகமாக அது இருக்கப்போகிறது!

கேள்வியின் மறுபக்கம்

சபையில் தீமை பேசுதலைக்குறித்த இந்த விஷயத்திற்கு மீண்டும் வருவோம். மூப்பர் அல்லது உதவிக்காரருக்காக ஒரு சகோதரர் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் சபையிலுள்ள மற்றவர்களால் அறியப்படாத நிலையில், நாம் அறிந்த குறிப்பிட்ட காரணங்களின்பொருட்டு, நம் நிதானிப்பின்படி அவர் அப்படிப்பட்ட அலுவலுக்கு தகுதியற்றவர் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இவ்விஷயத்தில் நம் வழிமுறை என்னவாக இருக்கவேண்டும் ? எந்த மனிதனையும் குறித்து தீயனபேசவேண்டாம் என்று நாம் எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் எழுந்து நின்று, ''சகோதரரே, A என்கிற சகோதரர் மூப்பராயிருப்பதற்கு முற்றிலும் தகுதியற்றவரென நான் எண்ணுகிறேன் ; அதன்படி, அவர் ஸ்திரீயிடம் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை ஏமாற்றியிருக்கிறார் என்று நான் அறிவேன்'', அல்லது எந்தக் குற்றமாக இருந்தாலும் இப்படி நாம் கேட்கலாமா ? இதை நாம் கூறலாமா ?கூறக்கூடாது, நிச்சயமாகக் கூடாது. சபையின் நலன்களுக்காக தீமை பேசுவது நம் கடமையா ? நன்மை வரும்படியாக தீமை செய்யலாமா ? நிச்சயமாக செய்யக்கூடாது. பழைய சிருஷ்டி தீமைபேசுவதற்கான வாய்ப்பை எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்கிறது ; அவனுக்கு அரைவாய்ப்பை கொடுத்தால் தனக்குத்தெரிந்த அனைத்தையும் விரைவில் கூறுவான்.

அப்படியானால் நாம் என்ன செய்வது ? நாம் அந்த சபையில் உறுப்பினர்களாக இருப்போமானால், அவ்வாறு முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற சகோதரரிடம் சென்று பேசலாம் ; ''சகோதரர் A அவர்களே, உங்களைக்குறித்து நான் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை அறிந்திருக்கிறேன், அதை யாரிடமும் அறிவிக்க நாம் விரும்பவில்லை. அன்பு சகோதரரே, உங்களைக்குறித்து தீயன பேச நான் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. ஆனால் உங்கள் ஜீவியத்தின் இந்த அம்சம் தவறானது, இதனால் இந்த சபைக்காக உங்களை தேர்ந்தெடுப்பது சரியானதாயிருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். இக்காரியத்தை அவர்களிடம் அறிவிக்க நான் விரும்பவில்லை. நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை நிராகரிப்பதாக நீங்கள் வாக்குறுதி அளித்தால், அதுவே அவசியமானது. அல்லது என் கருத்து சிறந்ததாக நீங்கள் எண்ணாவிடில், அவ்விஷயத்தை அவர்களிடம் வெளிப்படையாக கூறிவிடுங்கள். இதை நீங்கள் செய்யாமலும், தேர்ந்தெடுப்பதை மறுக்காமலுமிருந்தால் பின்பு நான் பகிரங்கமாக சொல்ல நேரிடும் – எனக்குத் தெரிந்ததை நான் சொல்வேன், ஏனெனில் நான் கூறுவதை நீங்களும் அறிவீர்கள். உங்களுக்கு காயமேற்படுத்தும் விருப்பம் எனக்கு இல்லை, உங்களுக்கு கருணை காட்டவே உங்களிடத்தில் வந்திருக்கிறேன்'' என்று சொல்லலாம் என நினைக்கிறோம்.

இதற்கு அந்த சகோதரன், “சகோதரரே, நல்லது, நான் முன்மொழியப்பட்டதை நிராகரிப்பேன், நீங்கள் குறிப்பிட்ட இந்த விஷயத்தின்பொருட்டு, அப்போது நான் அதை சிறப்பாகப்பெற முயற்சிக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தால், நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாக அவரிடத்தில் கூறவேண்டும். இந்த வழியில் அந்த சகோதரனுக்கு நன்மை செய்யலாம் என நாங்கள் நம்புகிறோம். மேலும் நம் சபைக்கு எது தீங்கு ஏற்படுத்துமோ அல்லது எவை சர்ச்சைக்குரியவைகளோ அவைகளிலிருந்து நாம் பாதுகாப்போம், மற்றும் சமாதானத்தைக் காப்போம். மறுபுறத்தில், அந்த சகோதரன் சர்ச்சைக்குரியவராக இருந்தால் நாங்கள் அவருக்குச் சொல்வோம், “நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தலை நிராகரிக்கவில்லையெனில், நான் இந்த விஷயத்தை சபையில் விளக்குவேன் என்று நீங்கள் உறுதியாய் நம்பலாம். இதன்மூலம் வாழ்க்கையில் உங்கள் செயல்முறையை நீங்கள் அங்கீகரிப்–பதாகவும், அதில் நிலைநிற்பதாகவும் கூறுகிறீர்கள்” எனலாம்.

ஆனால் அந்த சகோதரனுடைய வாழ்க்கையில், இந்த விஷயம் நீண்டகாலத்துக்கு முன்பாக நிகழ்ந்திருப்பின், தற்போது, ஒரு வருடத்திலோ அல்லது இரண்டு வருடங்களிலோ அல்லது 5 வருடங்களிலோ அவர் முற்றிலும் மாறியிருக்கக் கூடும். அவருடைய பழைய போக்கிலிருந்து மாறியிருப்பாரானால், நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைவோம். ஆகவே நாம் அந்த சகோதரனிடத்திற்குச் சென்று கூறலாம் ; “சகோதரரே, நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பில் நிற்பதை நான் கவனித்தேன். உங்கள் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறதா ? “ஆம் சகோதரரே, முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது” என்று அவர் பதிலுரைத்தாரானால், நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம். ஆனால் அவர் கோபங்கொண்டு, இது உங்கள் வேலையல்ல என்பாராகில், “சகோதரரே, இப்போது சபைக்கு இதைக்குறித்து நான் எடுத்துரைக்கவேண்டும். நீங்கள் முன்பு எடுத்த அதே போக்கை ஆதரித்துப்பேசுவதாக உங்கள் நடக்கையின்மூலம் அறிவுறுத்துகிறீர்கள். நான் தவறான செயலை செய்திருந்தேனாகில், தொடர்ந்து தவறுசெய்தால், நான் என் நடைமுறையை சரிபார்க்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தை நான் சபைக்கு சமர்ப்பித்து, உங்களை மூப்பராக(அல்லது உதவிக்காரராக) மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்பதை அவர்கள் தீர்மானிக்கட்டும். ஆனால், அந்த சகோதரன் சபையிலுள்ள அலுவலுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம், பின்பு. அவரது கடந்தகால நடைமுறை என்பது நம் அலுவல் அல்ல என்று நாம் கருதுவோமாக.

முடிவுரையாக ஒரு புத்திமதி

பிறருடைய நிஜமான நலன்களுக்கு காயமேற்படுத்தும் எவற்றையும் ஒருக்காலும் பேசலாகாது. அதேசமயம். பிறரைக்குறித்த நம் வார்த்தைகளில் நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்கமுடியாது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் சிலரிடத்தில் மற்ற சகோதரர்களுடைய நம்பிக்கைகளில் திருப்திப்படுத்தும் மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. நிகழ்வுகளை மற்ற சகோதரர் அல்லது சகோதரி மீது பிரதிபலிக்கும் மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. இது அவருக்குள் உள்ள பலவீனத்தின் குறிப்பிட்ட வெளிப்பாடுகளை காண்பிக்கும். அந்த சகோதரரின் அபூரணங்களை அம்பலப்படுத்தும் இந்த மனநிலை நிச்சயமாக அன்பாக இருக்காது(1பேதுரு4 :8). இந்த குறுகலான வழியில், நீண்டகாலமாக இருக்கின்ற சிலர், இந்த மனப்பான்மையை இன்னும் வெல்லமுடியாதிருப்பதை நாம் காணமுடிகிறது. அவர்கள் சகோதரனையோ அல்லது சகோதரியையோ குற்றம் கண்டு தீர்ப்பிடும்போது. தங்களிடத்திலேயே பெலவீனங்கள் இருப்பதை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்களா ? அவர்கள் அபிவிருத்தியடைவதில் சொந்த குறைபாடுள்ளதை நம் திறவுவசனம் நிரூபிப்பதோடு, இதே வழிகளில் நம் போதகர் கூறும் அறிவுரையையும் அவர்கள் அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள். தீமை பேசுவதினால் குற்றவாளிகள் என்ற தாக்கமானது இவர்களுக்கு வெறுப்பை உண்டுபண்ணக்கூடும்.

இவையனைத்தும் அவதூறுகளே என்று கிறிஸ்துவின் பின்னடியார் ஒவ்வொருவரும் விரைவில் காணநேரிடும். இவை ஒரு சகோதரன் அல்லது சகோதரியின் நற்பெயரை இழிவுபடுத்துதலே, இது தேவவசனம் திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்தும் கட்டளைகளை நேரடியாக மீறுவதாகும், அவதூறு என்பது வேறுஒருவரின் நற்பெயரைத் திருடுவதாகும் என்று விரைவில் காணநேரிடும். இந்தப் பாடத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் அவர்கள் அதன் அனைத்து அருவருப்பான தன்மையிலும் பார்க்கிறார்களோ, அது கர்த்தரின் பார்வையில் தோன்றுவது–போல் எண்ணுவார்கள். ஒரே உண்மைத் தரநிலையாகிய தெய்வீக தரநிலையிலிருந்து இவ்விஷயம் காணப்பட்டவுடன் தேவனுடைய பிள்ளை விழித்துக்கொண்டு, கூடுமானவரை மிகப்பெரும் ஆற்றலைப் பிரயோகித்து. மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் இப்படிப்பட்ட கிரியைகளை ஜெயிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த வார்த்தைகளை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும், தன் சொந்த இருதயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, தன் சொந்த நடக்கையைக் குறித்து சிந்தித்து, அதன்பிறகு, “இது நானா ?” என்ற கேள்வியைக் கேட்கட்டும்.

விரைவில் வரவிருக்கும் ராஜ்யத்தின் ஸ்தானத்துக்கு தகுதியுடையோராக தங்களை நம்பிக்கையோடு எண்ணுகிற ஒவ்வொருவரும் தீமை, பொறாமை, புறங்கூறுதல், சண்டை ஆகிய பழைய புளித்த மாவை களைந்துபோடக்கடவர். யாராகிலும் இன்னும் எஞ்சியிருப்பார்களானால், அவரோ அல்லது அவளோ, தேவனுடைய நேசகுமாரனின் சாயலை அடையலாம். மாம்சம் மிகவும் வஞ்சனைக்குரியது. மேலும் சாக்குப்போக்குகளை எல்லாவகையிலும் எடுத்துக்கொள்ள சாய்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தனிப்பட்ட இருதயத்தை ஆராய்ந்தறியும் விஷயமாக இதை எண்ணக்கடவர். நம் குணாதிசயங்களை பூரணப்படுத்துவதற்கு சிறிதுகாலம் மட்டுமே மீதியாயிருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஆகவே “கர்த்தாவே, என் இருதயத்துக்குக் காவல் வையும் ; என் உதடுகளின் கதவைக் காத்துக்கொள்ளும்” என்று முன்பைக்காட்டிலும் மிக ஊக்கமாய் ஜெபிப்போமாக !

–––––––––